

UNIVERSITATEA SPIRU HARET
FACULTATEA DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE
Programul de studii *Artă muzicală*
Disciplina *Elemente specifice practicii muzicale străvechi*
Anul II, semestrul 3
Titular: Conf. univ. dr. Crinuța Popescu

Modele de teste pentru evaluarea la disciplina *Elemente specifice practicii muzicale străvechi*, în anul II, sem. 3, din anul universitar 2015-2016

1. Principalele perioade istorice străvechi stabilite de arheologi luând în considerare evoluția uneltelor de muncă și implicit a culturii sunt reprezentate de: epoca, epoca și aceea a
- R -epoca pietrei, a bronzului și a fierului.
2. Informațiile privitoare la practicile incipiente (prin studiu de analogie și prin științe ajutătoare) stabilesc primele izvoare ale muzicii în practicile de: vânătoare colectivă (strigăte, zgomote, semnale) și de culegere a fructelor și mierii de la albinele sălbatice.
 - a. Adevărat
 - b. Fals
3. Principalele caracteristici ale cântărilor tribale în faza incipientă erau:
 - a. ambitus amplu (peste octavă), mers melodic sinuos; rudimente de polifonie; diversitate instrumentală; varietate de tempouri.
 - b. ambitus redus (până în terță); sunete puține; mers melodic monoton și descendent; caracter inelar al melodicii (sunet central); motive ritmico-melodice repetabile; varietate în dinamică și în timbru;
 - c. ambitus redus; sunete puține; mers ascendent și în salturi; bogăția de motive ritmico-melodice; varietate de tempouri.
4. În practica muzicală străveche a diferitor popoare s-au afirmat următoarele sisteme:
 - a. pentacordii și pentatonii;
 - b. heptacordii și sisteme octaviante;
 - c. oligocordii și pentatonii.
5. Din vestigii pe argilă aparținând mileniului I î.e.n. datează prima notație de text menționată de majoritatea cercetătorilor (din care a derivat ulterior scrierea cuneiformă), care reprezenta un acompaniament la harpă aparținând culturii antice:
 - a. sumero-babilonice;
 - b. egiptene;
 - c. chineze;
 - d. indiene.

6. Spectacolele dramatice cu tematică legată de poemele epice mitologice având la bază îndeosebi speranța reînvierii morților jeliți, mai cu seamă dacă interpretarea se făcea vocal și la un instrument de suflat (flaut), având ca subiect zeul primăverii Tamuz (Dumu), erau specifice:

- a. muzicii antichității egiptene
- b. practicii muzicale chineze
- c. culturii muzicale sumero-babiloniene
- d. muzicii culturii antice grecești

7. La vechii egipteni în practica muzicală alături de manifestărilor populare cu tematică din viața cotidiană și a celor de cult solemn și grandioase, reprezentative mai sunt:

- a. teatrul popular –ce surprindea cultul strămoșilor sau scene satirice din viață și teatrul de curte, reprezentativă fiind drama clasică;
- b. dramele mistere –denumite și “patimi”- reprezentații teatrale ample date în cinstea zeului Osiris și zeiței Isis;

8. Instrumente din toate categoriile, respectiv: cu coarde ciupite (se, cijen, guțin, țin, pipa); cu coarde cu arcuș (erhu –cu 2 coarde, sihu-cu 4 coarde, sansian –cu 3 coarde); de percuție (ianțin); de suflat asemănător ocarinei (suan) și flautului (paisiao); sau flaute longitudinale (siao), transversale (di,ci); asemănător oboiului (guan); instrument de percuție cu placă asemănător gongului (țin); asortiment de tobe, toba mică (bangu) sunt specifice practicii:

- a. muzicii antichității egiptene
- b. practicii muzicale chineze
- c. culturii muzicale sumero-babiloniene
- d. muzicii culturii antice grecești
- e. practicii străvechi traco-dace.

9. Componentele artei (sunete, formule ritmice, agogică, mimică, gestică, cuvinte, imagini) având fiecare o semnificație precisă, astfel încât, pentru transmiterea unei bogății de imagini și stări sufletești s-au formulat multe sisteme raga, sunt specifice culturii antice indiene.

- a. Adevărat
- b. Fals

10. Pe basoreliefurile de pe “Columna lui Traian” instrumente precum: carnyxul, cornicines (cornul), tubicines (tuba) sunt reprezentate în practica militară, în timp ce, pentru muzica tradițională sunt menționate în documente: syrinxul (nai), cimpoiul, fistila (fluierul) și buciumul; precum și predilecte practicii elene lira și aulosul sunt semnalate în scrieri ca având proveniență:

- a. tracă;
- b. sumeriană;
- c. chineză.

11. Privind evolutiv practica muzicală: cântările din perioada homerică (cu tematică diversă); epopeea eroică (cântece de slavă și bocetele pentru eroi) de la începutul sclavagismului; urmate de accentuarea luptelor sociale cu: lirica corală, lirica solistică,

tragedia, comedia, muzica instrumentală independentă și apariția competițiilor (inițial sportive –Jocurile Olimpice) și Jocurile Pithice (întreceri muzicale în onoarea zeului Apollo), toate reprezentând manifestări specifice culturii:

- a. hinduse (indiene);
- b. eline (grecești);
- c. egiptene.

12. În practica muzicală elină folosirea celor trei tipuri de tetracorduri, având ca rezultat formarea a trei genuri diferite, a implicat constituirea melodiilor pe baza scărilor diatonice (cu tonuri și semitonuri diatonice); scărilor (cu secunde mărite) și a celor (conținând și sferturi de ton alături de tonuri și semitonuri).